

paa det Nene, hvad der for mit Bedkommende er mest tjenligt, enten at have hans Tillid eller hans Mistillid, saa vilde jeg beklage den Mistillidserklæring, han har udfæstet i dette Dieblit og saa til mig; men jeg er ikke kommen saa fvidt i min Overveelse af dette vigtige Thema, hvad der for mig er det Heldigste, enten at han har Tillid eller Mistillid til mig. — Et Ord har jeg at sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Nimestad), og det er, at han forverler den alvorlige Billie med dens positive Frugt. Jeg skal anføre et Exempel; det ærede Medlem kan dog ikke nægte, at vi alvorligt ville have Præsterne sat paa fast Gage, Menighederne gjorde delagtige i Valget af deres Præster og flere andre saadanne Foranstaltninger, men Frugten af denne alvorlige Velvillie har indtil Dato været meget ringe. Men hvor ligger Sunden begravet, kunde det ærede Medlem tillige have sagt. Jeg tror ikke, at Nogen fra vor Side er saa forgabet i den nuværende Hærorrdning — især naar vi høre, at efterat man anvender saa og saa mange Mil-lioner om Mæret nytter det dog ingen Ting — at vi ikke alvorligt skulle ønske at faae en Revision af den. Det er ganske naturligt, at vi bestræbe os derfor; men naar Frugterne af vore Bestræbelser i den Retning have viist sig at være ringe, saa maa det ærede Medlem søge Grunden dertil paa samme Sted som for andre Lovarbejders Bedkommende, nemlig deri, at det er Lykkes des det ærede Medlem eller rettere hans Venner at fastholde mellem den høie Regjering's Bestræbelser og Folkethingets en Uoverensstemmelse, som ikke fandtes tidligere.

Krigsministeren: Det ærede Medlem fra Aalborg Amts 5te Valgfreds (Holm) udtalte, at jeg ikke havde yttret mig bestemt; men jeg synes dog strax i Begyndelsen af Forhandlingerne at have yttret mig aldeles bestemt mod dette Vædringsforslag. Jeg har ingen Begrunde, mine Herrer, jeg har kun de Grunde, jeg har anført, at Lovforslaget er korrekt og slutter sig til Lønningsforslaget, som jeg haaber skal gennemføres. Jeg har dog den Grund til, at naar jeg paa Regjeringens Vegne fremlægger et Lovforslag, som erkjendes for at være velvilligt, og som jeg ønsker i Realiteten at gennemføre ligesaa vel som de andre forelagte Forslag, som at perpetueres gennem Lønningsloven, saa bør jeg staa paa, at Regjeringens Forslag gaar igjennem, og jeg kan derfor kun anbefale de Herrer at trække deres Vædringsforslag tilbage.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Kalere. Jeg anser det dog ikke for værd at betramme et nyt Møde for denne Sags Skyld, og jeg skal derfor fortsætte Forhandlingen, skjøndt De-

den er noget langt fremrykket. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 5te Valgfreds har Ordet.

Clausager: Jeg skal fatte mig kort, men maa dog udtale, at den Debat, der har været ført i Dag, har vaakt min Forbauselse. Jeg troede, at der var en virkelig alvorlig Enighed om, at Soldaterne trængte til en Forhøielse af deres knappe Lønning; men naar dette er Tilfældet, ser jeg ikke, hvorfor ærede Medlemmer med saa stort Alvor modfætte sig det Vædringsforslag, der er stillet. Der er af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgfreds (Anfsen) talt om den Sberdigighed, hoormed vi holde paa Forslaget, men jeg tror, at Sberdigigheden er større fra de Herrer's Side. Det lader næsten til, at de Herrer mene, at man ved at vedtage Vædringsforslaget vil faae Revisionen af Hærløven og Lønningsloven udfødt i en længere Tid; men dette tror jeg ikke vil være Tilfældet. Selv om dette Vædringsforslag vedtages, vil der efter min Overtydning blive arbeidet med al mulig Kraft paa Hærløvsrevisionen. Det samme ærede Medlem talte ogsaa om, at Løven vil miste sin midlertidig Karakter, naar Vædringsforslaget bliver sat ind. Dette kan man nok sige, men jeg paastaar dog, at det alligevel er en midlertidig Lov, da den kun skal gjælde, indtil en anden bestemt Lov træder i Kraft, med Hensyn til hvilken der foreligger Forslag, saa at Udsigten til, at den kan gaa igjennem og blive til varig Lov, dog ikke kan være lang. Der er fra enkelte Medlemmers Side saa smaat hentydet til, at hvis man vedtog Vædringsforslaget, vilde man blive mindre varm lige over for Lønningsforhøielsen til Embædsmandene. Dette tror jeg ikke vil være Tilfældet, og jeg vil netop anbefale ærede Medlemmer at stemme for Vædringsforslaget, for at vise deres Smædetommen lige over for os; vi fra vor Side kunde da maasse søle os saa meget mere opfordrede til at vise vor Smædetommen med Hensyn til Lønningsforhøielsen til Embædsmandene. Naar de Herrer derimod med Hænder og Fødder — som det jo næsten lader til, at de ville — modfætte sig Vædringsforslaget, skyde de os snarere bort og give os halvveis en Anledning til at være mere var-somme og bange for at give en Lønningsforhøielse til Embædsmandene. Naar det er kjendt, at der trænges til en Forhøielse af Soldaternes Lønning, hvorfor saa ikke give den? Jeg skal derfor anbefale Vædringsforslaget.

Rjar: Det gaar mig som den ærede sidste Tale, at jeg ikke noksom kan udtale min Forbauselse over de mange Betænkkeligheder, der ere fremskonnede fra alle Sider. Derfor: man alvorlig vilde unde de Menige den Forhøielse, hoormed der her er Tale, hvorfor saa denne Forhandling om alle mulige Ting undtagen om den foreliggende? Jeg skulde næsten tro, at vi vilde spare nogle Dages